

Vruchten der oven

een brief van P.R. aan onbekend

Londen, 7 oktober 1842

Waarde broeder,

Uw laatste kwam mij behouden in handen en de inhoud daarvan deed mij veel leed. U bent nu, merk ik, in de oven der verdrukking. Misschien is de zwaarste tijdelijke verdrukking die van het lichaam wel en waarover u zich beklaagt. Ik ben, zoals u goed weet, geen vreemdeling van deze beschikking. En ben daarom des te beter in staat om medelijden met u te hebben. Dit is een pad hetwelk mijn lot enige jaren geleden geweest is, om te gaan. Ik heb het een doornig pad bevonden. En, hoewel ik mijn smarten niet aan wil dikken, weet toch de Heere alleen wat ik ondergaan heb. Maar ofschoon het een ruwe weg is, heb ik toch soms gezien dat het een rechte weg is die leidt tot een Stad ter woning. U beklaagt u ook over droevige zielsberoeringen in verband met de omstandigheden waarin het Gode goedgegacht heeft u te plaatsen, namelijk een opstandige geest en over murmureringen, gemelijkheid tegen de leidingen des Heeren. En u stelt uw eigen onlijdzaamheid onder de benauwdheid tegenover de langdurige lijdzaamheid van Christus Jezus onder het uiterste lijden, opdat God de Vader verheerlijkt mocht worden. O, welk een arme, wat een onedele vergelding doen wij tegenover zoveel liefde aan ons betoond. Voor zoveel barmhartigheid voor ons aan de dag gelegd! Het is echter een weldaad te zien, dat 'uit het stof het verdriet niet voortkomt', dat 'Hij des mensen kinderen niet van harte plaagt of bedroeft'. Maar het is noodzakelijk voor hen. O, hoe zoet is het verwaardigd te worden om door het geloof te zien dat droefheden, smarten en verwarring, welke ons op onze pelgrimsreis mogen vergezellen naar Kanaans schoon en blijde land, onder die dingen zijn 'dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn', Rom. 8:28.

Soms mag ik een weinig op het geluk zien dat 'onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid', 2 Kor. 4:17. 'Zo wij anders met Hem (Jezus) lijden, opdat Wij ook met Hem verheerlijkt worden', Rom. 8:17. Wanneer het de Geest des levenden Gods behaagt een gebedje in mijn ziel te storten dan smEEK ik van die dierbare Heere niet alleen om een zoet rusten in al Zijn leidingen met mij, maar ook - beschaamd met mijn opstand en ongelooft zijnde - dat ik verwaardigd mag worden dezelve goed te keuren.

Soms, wanneer ik van droefheid en vermoeidheid ternedergedrukt ben, ben ik gereed uit te roepen. 'Wat zou ik toch moeten doen indien ik geen Jezus ter ondersteuning had, geen God aan Wien ik mijn droefheden vertellen kan, geen Troon der genade om te smeken en geen ziel- vertroostend vooruitzicht van eindeloze rust in die verrukkelijke plaats waar Jezus woont? Die dierbare plaats boven de sterrenhemel, waar ontelbare miljoenen blijde, door bloedgewassen geesten, binnen zijn gegaan, die eens, net als ikzelf, arme zondaren waren. Die, toen ze nog in 't lichaam waren, verdrukt werden, geslingerd en een pad der verdrukking gegaan zijn, als volgers van de eens arne, nederige, lijdende, maar nu verhoogde, vorstelijke en onsterfelijke - roemrijke Jezus.

Ze hebben een hartelijk 'welkom thuis' ontvangen! Nu bewonen zij de voor hen bereide woning! Ze hebben een gezegende overgang naar de eeuwigheid ervaren. En worden nu verslonden in die onmetelijke diepte der liefde welk geen oog gezien heeft! O, de verbazende zaligheid om een zoet 'welkom thuis' te hebben in de schoot van Jezus Christus en een dierbare omhelzing in de eeuwige armen van een getrouwe Verbondhoudende en eeuwige God! Nu zingen zij op heilige, verheven, plechtige en aanbedende tonen van de almachtige daden van Christus, hun Overste; van de weergaloze majesteit der almachtige genade. En van de eeuwige kracht van het bloed der besprenging. Zij aanbidden hun God. 'Zeggende: Amen. De lof en de heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging, en de eer, en de kracht, en de sterkte zij onzen God in alle eeuwigheid. Amen'. Openb. 7:2. Zij hebben een eeuwig, gelukzalig gezicht van de schitterende heerlijkheid van God de Vader. Zij staren met onuitsprekelijke verrukking op de vorstelijke praal van Christus de Zoon; terwijl de eeuwige gezegende Geest, God de Heilige Geest, geliefd wordt en aangebeden als Een met de Vader en de Zoon, Eenswezens en eeuwig! 'Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hunne lange klederen gewassen, en hebben hunne lange klederen wit gemaakt in het

bloed des Lams', Openb. 7:14. Maar om weder te keren: De Overste Leidsman onzer zaligheid werd door lijden geheiligd. Hij waadde door smarten en bloed naar de Troon welke Hij nu in de heerlijkheid vervult. Zo moet de Kerk, welke is Zijn lichaam, ook een zekere mate lijden. Het zou buitengewoon vreemd zijn dat het Hoofd met doornen gekroond was en de voeten op rozen zouden staan. Om met Christus verenigd te worden, om een deel van Zijn beenderen, vlees van Zijn vlees en van Zijn bloed gemaakt te worden, is onuitsprekelijk gezegend te zijn. Maar deze vereniging kan niet bestaan zonder 'gemeenschap aan Zijn lijden', in meerdere of mindere mate. Daarom lijden wij met Hem en verblijden ons met Hem. En het is zoet 'op te klimmen uit de woestijn en liefelijk te leunen op haar Liefste', Hoogl. 8:5.

Waarde Hart zingt zeer zoet de volgende regels: 'Een getrouwe vriend neemt deel in smart; maar er kan geen vereniging zijn tussen een hart van smeltende was en harten zo hard als steen'. Wat ook voor lijden Jezus in de wereld te verduren had, in de hof van Géthsemané of op de berg Calvarië, of het nu van mensen kwam, van duivels of van God, het was geheel en uitsluitend voor de Kerk; voor zovelen als Hij in de raad der eeuwigheid Borg voor stond. Hij leed 'de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen'.

Hij dronk de beker der zwijmeling, droesem en verderf opdat voor ons een vette maaltijd gemaakt zou worden, om deel te krijgen aan de levende wateren en om de beker der verlossing op te nemen. O, om persoonlijk deel te hebben aan Zijn verzoenende dood, kostelijke bloedstorting en volkomen verlossing! O, moge God Zijn bedelingen aan onze zielen heiligen en ons die mate der genade geven, die ons in staat stelt lijdelijk in Zijn handen te blijven, eens met Zijn wil te zijn en naar Zijn wil en welbehagen te doen en te lijden! Verdrukking is geen zaak van vreugde, maar van droefheid voor ons vlees en bloed. We houden allen van gemak. En ik heb menigmaal waargenomen, wanneerik scherp beproefd werd, dat ik elk eerlijk beginsel wel op kon offeren om gemak te verkrijgen. De dag des tegenspoeds en lijden is een ernstige tijd. 'En Ik zal' (zegt God) 'dat derde deel in het vuur brengen en ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft; het zal Mijnen Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Hetis Mijn volk; en het zal zeggen: de Heere is mijn God'. Zach. 13:9. Voor deze woorden heb ik soms gebeefd en ik ben ineengekrompen voor de zware beproevingen die dit inhouden. En wanneer ik in de oven was en naar mijn eigen inzicht en waarnemingen of ik zó verteerd zou worden, wanneer mijn leven bijna onverdraaglijk was heb ik wel zulke harde gedachten van God gehad. Ik gevoelde me dan wel zó boordevol vijandschap, opstand en radeloosheid, dat ik verbaasd sta over de lijdzaamheid en het taai geduld van God.

Geen verloren ziel, die nu in de hel kermt, verdient meer zo'n lot dan ik! Herhaaldelijk heb ik gemurmureerd: 'Heere, ik kan deze hete oven niet dragen; wees mij genadig, o God! Heb medelijden met mij, gedenk dat ik maar stof ben! Geef mij verlichting of snijd mij af. Mijn ziel kiest de verworping en dood boven het leven!' Heeft U mij alleen genade en geloof gegeven om mij te beproeven? Waarom word ik zo gestreng behandeld, terwijl anderen een effener pad betreden? 'Gij hebt mij getuchtigd en ik ben getuchtigd geworden als een ongewend kalf. Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn; want Gij zijt de Heere, mijn God!'. Jer. 31:18. Geloofd zij God, Hij heeft mij hier niet gelaten, maar genadiglijk Zijn vertroosting met mijn smarten vermengd, heeft mijn hoofd boven het woeden der golven en zwellende baren der verdrukking gehouden en heeft mijn arme zinkende ziel met Zijn genade ondersteund. Hij heeft mijn arm uitgedroogd hart bevochtigd en verkwikt door het druipen van een geestelijke regen en dauw.

Hij heeft Zijn alles-overwinnende, zonde- betugelende liefde in mijn zwoegende borst uitgestort. En terwijl ik Zijn soevereiniteit heb aanbeden, heb ik in Zijn barmhartigheid getriumfeerd. En ik ben door een zoete bewustheid van Zijn goedertierenheid tot aanbedende, verbazende en heilige verwondering gebracht, diepe schaamte en verslagenheid van geest.

Ik heb soms gezegd: 'Welkom verdrukkingen, welkom smarten, welkom dood; want deze God is mijn God eeuwiglijk en altoos; Hij zal mij geleiden tot de dood toe'. Aldus heb ik zoetigheid en verdrukkingen ondervonden. En wanneer ik door het geloof verwaardigd wordt te zien dat mijn eigen heil en de heerlijkheid Gods onafscheidelijk zijn, dan stort mijn ziel zich aldus in gebed uit: 'Heere, geef mij lijdzaamheid; Gij zijt de God der lijdzaamheid, ik heb er niets van tenzij het U behaagt het mij te geven. O, zegen mij met ootmoed en met een bijblijvende bewustheid van Uw verbazende weldaden aan mij, de grootste der zondaren. En sinds U al mijn zonden vergeven hebt

en mijn heil geworden bent, mag ik wel tevreden zijn om te lijden en het welbehagen te doen van Uwe Majesteit!' Soms, wanneer ik het zwaar lijden van Jezus overdenk en mijn smarten met het onuitsprekelijk verschil der smarten, zuchten en beroeringen van de arme lijdende Zaligmaker daarbij vergelijk, dan ben ik beschaamd over mijzelf dat er ooit een murmurering mijn lippen zou ontsnappen. Een eeuwigheid van hopeloze ellende moest ik in de hel verduurd hebben, als niet Jezus Christus de straf gedragen had die ik verdiende.

Een gezicht hierop zal ons voor God verootmoedigen en ons ootmoedig met God doen wandelen. O, hoe zoet om te zien te krijgen dat God te voren ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in de hemel in Jezus Christus! De onveranderlijkheid van Zijn raad en glorieus plan Gods hing (als ik mezelf zo uit mag drukken) af van de daden en het sterven van Gods vleesgeworden Zoon. Indien ik roem, laat het in het kruis van Christus zijn. Als ik roem laat het in God zijn; dat ik iets van Hem kenne als een God Die de ongerechtigheid, overtredingen en zonden vergeeft, door het bloed van Christus mijn Heere, tot Wien zij alle eer. Amen. Uw toegenegen, P.R.